VALENELYA
Krishtlindjet
që bashkojnë
botët
M.N. Popa

Hyr, ka vend edhe për ty

Për këdo që e ka shtëpinë plot zëra.
Për këdo që këtë vit ka një karrige bosh.
Për këdo që nuk priste një dhuratë.
Në tryezën tonë ka gjithmonë vend edhe për një tjetër.

Nuk ka rëndësi sa vjeç je, nga vjen apo nëse e njeh tashmë VALENELYA-n. Nuk ke nevojë të dish asgjë për botët e saj që të hysh.

Ky udhëtim është një dhuratë: një familje, një qenushë kureshtare dhe Krishtlindje që gjejnë shtëpi edhe në vendet më të papritura.

Hyr pa ngurrim. Titti e ka hedhur tashmë hapin e parë.

Udhë të mbarë!
M.N. Popa

Udhëtimi

Roma — Vigjilja e Krishtlindjes	4
Amarylion	12
Draconia	26
Astralis	40
Magoria	54
Oneiria	68
Noxarium	82
Atlantis	96
Olympus	110
Kthimi në shtëpi	124
Dhurata vazhdon	125
Kontribute dhe kontakte	126

Në Romë, vigjilja e Krishtlindjes po i afrohej mbrëmjes. Pas një dritareje të ndriçuar, një familje po përgatitej të festonte.

M.N. Popa: Më në fund, një mbrëmje të gjithë bashkë!
Tatiana: Dhe, për një herë, bota le të presë.
Arianna: Ndërkohë, pema nuk zbukurohet vetë!

Arianna: Titti, ktheje atë fjongo!
M.N. Popa: Dikush e paska zgjedhur dhuratën.
Gabriele: Eja këtu, çapkëne!

Gabriele: Babi, vërtet të vijnë në mendje gjithë këto krijesa?
M.N. Popa: Ndonjëherë mendoj se kam takuar ndonjërën.
Arianna: Unë dua të shoh dragonjtë. Nga afër.

M.N. Popa: Kam krijuar shumë libra. Por ende s’e kam gjetur të duhurin.
Tatiana: Të duhurin për kë, zemër?
M.N. Popa: Ndoshta për dikë që ka nevojë të buzëqeshë.

Arianna: E patë? Faqet po lëvizin!
Tatiana: Zemër… është normale kjo?
M.N. Popa: Në librat e mi ndodh. Mbi tryezën tonë, zakonisht jo.

M.N. Popa: Rrini afër! Kapuni për dore!
Tatiana: Po Titti?
Arianna: Është këtu me ne!

M.N. Popa: Prisni… këtë faqe s’e kam shkruar unë!

Tatiana: Po… ku jemi?
M.N. Popa: Amarylion.
Arianna: Qyteti i librave të tu?
Në Romë ishte mbrëmje. Në anën tjetër të Pragut, një qytet po zgjohej.

Tatiana: Po Krishtlindjet tona, zemër?
M.N. Popa: Së pari, le të zbulojmë si festohet këtu.
Irena: Fillojeni duke provuar diçka!

M.N. Popa: Aldren! Kaelor!
Aldren: Njihemi?
Gabriele: Ai është M.N. Popa, autori. Por sot na duhet prapë një udhërrëfyes!

Tessa: Darian, kujdes karrocën!
Darian: Kapini ato fjongo!
Arianna: Njërën e kapa!

Aldren: Tessa, si zbresim atje poshtë?
Tessa: Nga shkallët anësore. Ejani!
Gabriele: Shikoni Titti: e gjeti të fundit!

Tessa: Puna mund të presë. Në tryezë!
M.N. Popa: Ka vend edhe për ne?
Darian: Sigurisht. Aldren, shto karriget!

M.N. Popa: Unë nuk e kam shkruar këtë ditë.
Darian: Ne jetojmë edhe mes një faqeje e tjetrës.
Arianna: Atëherë sot do ta krijojmë bashkë!

Tessa: Ejani! Muzika kalon këtej!
Gabriele: Arianna, provojmë?
Arianna: Ti ndiqmë mua!

M.N. Popa: Ma dhuron këtë vallëzim?
Tatiana: I di hapat, zemër?
M.N. Popa: Në teori!

Arianna: Ja fjongoja jonë!
Gabriele: Ende është pak shtrembër.
Tatiana: Kështu e njohim menjëherë.

Arianna: Atje është tregu!
Gabriele: Dhe ajo ura… pikërisht poshtë saj i mblodhëm fjongot!

Tessa: Ngjeshuni pak: po vijnë miq të tjerë!
M.N. Popa: Mendova se ishim të ftuar.
Darian: Edhe të ftuarit mund të mbajnë një tabaka!

Tatiana: Na bëtë të ndihemi si në shtëpi.
Darian: Ejani të na vizitoni përsëri.
Arianna: Kush e di si festojnë në botët e tjera…

Arianna: Babi… ato janë krahë?
M.N. Popa: Me sa duket, udhëtimi vazhdon.
Kishin ardhur pa e ditur ku të shkonin. Tani e dinin te kush të ktheheshin.

Arianna: Babi, shiko! Një qytet brenda malit!
M.N. Popa: Carpatica. Kush e di si festojnë këtu…
Tatiana: Le ta zbulojmë, zemër.
Pasi përshkuan Draconia-n, M.N. Popa dhe familja e tij arritën në Carpatica.

Tatiana: Ç’aromë! Qenka si festë që tani.
Nerina: Do të jetë! Por kush më ndihmon me dërgesat?
Arianna: Ne jemi këtu. Apo jo, babi?

M.N. Popa: Sa shumë gjëra! Do t'i nxërë karroca?
Nerina: Çdo lagje sjell diçka. Darka është e të gjithëve!
Guri Pa Fund qëndronte në mes të sheshit, mes jetës së përditshme.

Gabriele: Babi… besoj se rrota ka plane të tjera!
M.N. Popa: Unë mbaj karrocën. Ju shpëtoni darkën!
Nerina: Njoh dikë që mund ta rregullojë!

Në oborrin e Cineriti-ve, rrota u kthye në vend. Dhe askush nuk mbeti pa ndihmë.

Vesna: Këto janë për tryezën e përbashkët. Me urimet më të mira!
Tatiana: Faleminderit! Ju presim të gjithëve.
Gabriele: Tani rrota vërtet duhet të mbajë!

Ordan: Mbaruan dërgesat? Atëherë ka kohë për një përshëndetje.
Arianna: Eja në festë me ne, Ordan!
Ordan: Me kënaqësi. Më parë, t'jua tregoj Carpatica-n nga lart?

Roxana: Mirë se erdhët! Unë jam Roxana. Kjo është motra ime, Larissa.
Larissa: Dhe ky është Rex! Arritëm në kohë për festën?
M.N. Popa: Sigurisht! Do të takohemi të gjithë në darkë.

Tatiana: Jeni rehatuar të gjithë? Edhe Titti?
Gabriele: Po, mami. Ka vendin më të mirë!
Ordan: Atëherë… nisemi!

Arianna: Atje poshtë! Shkëmbi i sheshit!
M.N. Popa: Dhe kur mendon se sot në mëngjes ishim ende në rrugë…
Poshtë tyre, tarracat e Carpatica-s po ndriçoheshin për festë.

Ordan i ktheu në oborrin e drakhenëve. Muzika i priti ende pa zbritur.
Gabriele: Po kthehemi që tani? Unë do të bëja edhe një xhiro!
Tatiana: Ndoshta më vonë. Dëgjon? Po na thërrasin të kërcejmë!

Nerina: Një hap këtu… pastaj rrotullohuni!
Gabriele: Prit! Unë jam tashmë nga ana tjetër!
Tatiana: Zemër, më mbaj! Po më merren mendtë!

M.N. Popa: Ja ku je! Kemi ruajtur një vend për ty.
Branik: Rrota rrotullohet ende?
Gabriele: Për bukuri. Janë këmbët e mia që kërkojnë pushim!
Rreth tryezës, çdo i sapoardhur gjente vend.

Pasi u përshëndetën me Ordanin dhe miqtë e rinj, M.N. Popa dhe familja e tij vazhduan rrugën.

Gabriella: Mirë se erdhët në Astralis.
Tatiana: Sa njerëz… duket sikur të gjithë kanë diçka për të bërë.
Gabriella: Prisni sa të dëgjoni rënien e fundit të kambanës.

Tatiana: Kur fillon festa?
Gabriella: Me rënien e fundit të kambanës do të mblidhemi në tryezë.

Elaria: Zemër, the që ky ishte i fundit.
Teren: Ashtu është. Po e mbaroj.
Tatiana: Të kujton dikë?

M.N. Popa: Kisha vetëm një faqe të fundit për të mbaruar.
Tatiana: Sigurisht. Pas tri orësh ishe ende aty.
Elaria: Sonte ejani në tarracë. Do të sjellim diçka për ta ndarë me të gjithë!

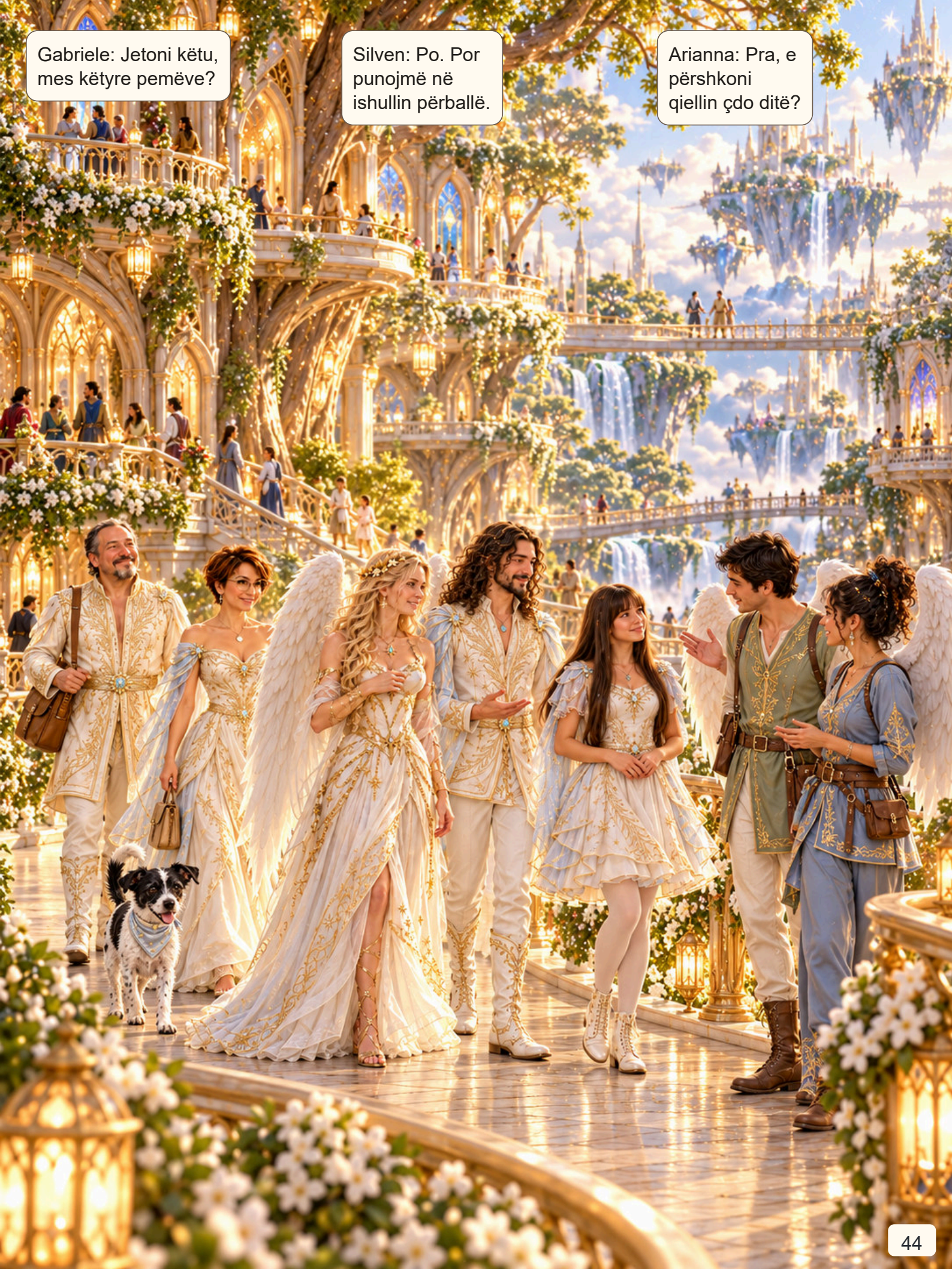
Gabriele: Jetoni këtu, mes këtyre pemëve?
Silven: Po. Por punojmë në ishullin përballë.
Arianna: Pra, e përshkoni qiellin çdo ditë?

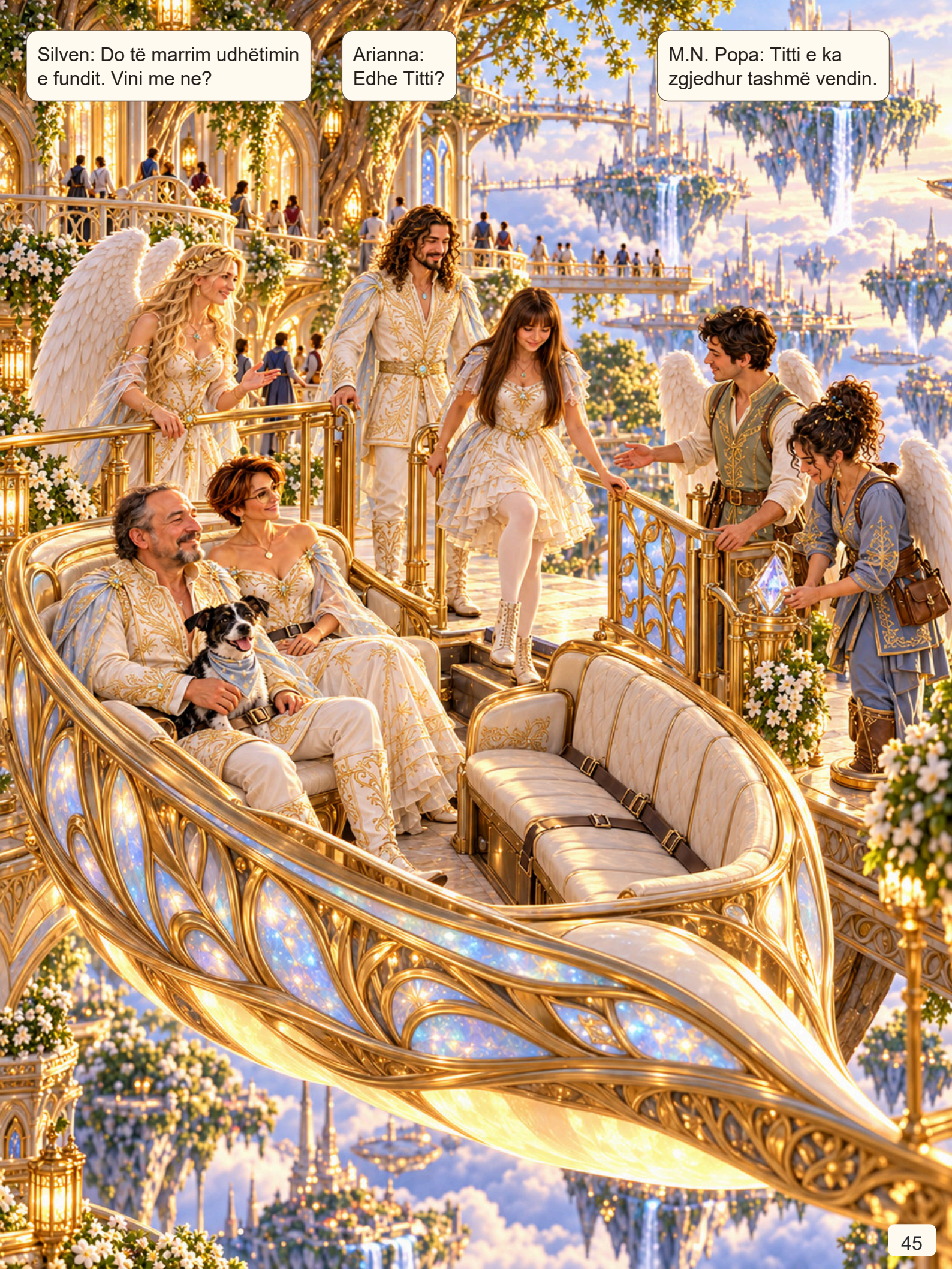
Silven: Do të marrim udhëtimin e fundit. Vini me ne?
Arianna: Edhe Titti?
M.N. Popa: Titti e ka zgjedhur tashmë vendin.

Arianna: Babi, shiko sa ishuj!
Gabriele: Dhe kjo qenka rruga juaj për në punë?
Silven: Kur s'ka shumë erë.

Tatiana: Kambanat…
Gabriella: Pas pak do të bjerë e fundit.
M.N. Popa: Shikoni atje poshtë. Po mbyllin dyqanet.

Elaria: Ja ku jeni! Ju kemi ruajtur vendet.
Tatiana: Pra, arritët të mbyllni!
Teren: Këtë herë vërtet.

M.N. Popa: M.N. Popa. Gëzohem që të njoh.
Arianna: Babi është shkrimtar.
Aurel: Atëherë sonte dëgjo. Këtu kemi plot histori.

Silven: Po ju, si i kaloni Krishtlindjet?
Gabriele: Mblidhemi në tryezë. Dhe askush s'do të ngrihet i pari.
Tatiana: Sidomos kur vjen ëmbëlsira.

Tatiana: Eja, zemër.
M.N. Popa: Ngadalë, se këtë hap nuk e di!
Tatiana: Më ndiq mua.

Gabriella: T'i çojmë diçka edhe Pax-it?
Tatiana: Prit, po shtoj edhe këto.
M.N. Popa: Shkojmë. Duhet t'i tregojmë për udhëtimin.

Pax: Po ti, kërceve?
Tatiana: Ka dëshmitarë.
Përpara tyre, Astralis vazhdonte të festonte.

Arianna: Babi… ajo copë pylli po na shikon.
M.N. Popa: Rëndësi ka të mos na shikojë i gjithë pylli.
Gabriele: Unë nuk do të vija bast.

Tatiana: Ngadalë, Titti. Lëre të vijë vetë.
Gabriele: I pe ata veshë?
Arianna: Duken si dy freskuese!
M.N. Popa: Titti, sapo arritëm dhe ti e gjete me kë të luash.

Nadia: Mirë se erdhët në Magoria! U ndalët të njihni pyllin?
Arianna: Ishte ai që na njohu ne.
M.N. Popa: Dhe Titti bëri një mik të ri.

Tatiana: Si do t’i shohim të gjitha?
Nadia: Fillojmë nga rrënjët. Pastaj ju çoj atje lart.
Gabriele: Paska shumë për t’u ngjitur.
Nadia: Për fat, jo të gjitha do t’i ngjitim me shkallë.

Gabriele: Ngre ujin lart?
Brom: Edhe ujin. Sot ngre pazarin.
M.N. Popa: Kjo do të na duhej edhe në shtëpi.

Arianna: Të vegjlit janë për zanat?
Milo: Po. Të mëdhenjtë shkojnë në shesh për festën.
M.N. Popa: Atëherë bëmë mirë që erdhëm nga rrënjët.
Tatiana: Ti ndoqe aromën.

Lilia: Nga kjo anë! T'ju tregoj shtëpinë time.
Arianna: Atë mes dy gjetheve?
Lilia: Po. Prisni të mbyll dritaren. Përndryshe më hyn ndonjë ketër.

Tatiana: Nga poshtë s’e mendoja kaq të madhe.
Gabriele: Shiko sheshin! Po vendosin dritat.
Nadia: Ndalesa tjetër është atje poshtë.
M.N. Popa: Ato fshesa janë të parkuara?

M.N. Popa: Pra, ato fshesa fluturojnë vërtet.
Nadia: Po. Por fillojmë me diçka në tokë.
Gabriele: Besoj se tani mjafton.
M.N. Popa: Të paktën, po të bjerë shi, strehohemi të gjithë.
Arianna: Nadia… mund të provoj edhe unë?
Tatiana: Këto do t'i vija në tryezën e Krishtlindjes.

Arianna: Do të doja flokë biondë. Dhe një fustan princeshe.
Nadia: Provojmë bashkë. Së pari, zgjidhe mirë çfarë dëshiron.
M.N. Popa: Kjo poçe është bo—
M.N. Popa: Unë pyeta nëse poçja ishte bosh.
Gabriele: Tani keni diçka të përbashkët.

Arianna: Më fal! Nuk doja…
Nadia: Mund ta zhbëj. Por do të ktheheni si më parë të dy: është e njëjta magji.
Arianna: Mirë. Ktheje siç ishte.
M.N. Popa: Të pëlqenin?
Arianna: Po, por…
M.N. Popa: Edhe kjo s'është e keqe.
M.N. Popa: Ti mbaj flokët. Unë mbaj mjekrën.
Tatiana: Ja. Njëri qenka i kënaqur që tani.

Nadia: Provojmë t’i ndezim një dritë. M.N. Popa: Këtë herë provoj unë.

M.N. Popa: Kështu duhej? Nadia: Drita erdhi. M.N. Popa: Po. Nga ana e gabuar.

M.N. Popa: Ja, ndize ti. Arianna: Ende më beson? M.N. Popa: Prit të largohem.

Lilia: Këto i bëtë ju?
Tatiana: Unë. Me pak ndihmë.
Gabriele: Babi u mor me fishekzjarrët.
M.N. Popa: Dhe për sonte shfaqja mbaroi.

Nadia: Jeni të sigurt që doni të ikni kështu?
Arianna: Unë po.
M.N. Popa: Edhe unë. Tashmë jam mësuar me mjekrën.
Tatiana: Përshëndetu, Titti. Duhet të ikim.
Të gjithë: Gëzuar Krishtlindjet!

Arianna: Duket si ujë… por nuk lagem!
Tatiana: Shiko mëngët e tua.
M.N. Popa: Edhe Titti ndryshon ngjyrë.
Gabriele: Po kontrollon nëse mund t'i marrë erë.

Lumen: Mirë se erdhët në Oneiria. Unë jam Lumen. Dhe ky është Ombra.
Arianna: Pak më parë ishte nga ana tjetër!
Lumen: Ejani. Para festës kemi kohë për një shëtitje.

Tatiana: Nga këtu ajo shtëpi duket krejt e shtrembër.
Gabriele: Bëj një hap drejt meje.
Tatiana: Oh. Tani është drejt!
Lumen: Shtëpia është gjithmonë aty. Është drita që vjen ndryshe te ju.

Arianna: Titti, është këtu!
Gabriele: Ajo kishte parë një tjetër.
M.N. Popa: Me sy ishin dy. Me hundë, vetëm një.

Arianna: Mami, shiko! Palat u bënë jargavan.
Tatiana: Lëvizi përsëri. Tani shoh edhe ngjyrë ari.
M.N. Popa: Me një fustan të tillë, është e lehtë të zgjedhësh ngjyrën në mëngjes.

Sirel: Po përgatis zbukurimet për pakot. Doni të provoni?
Gabriele: Mjafton t'i imagjinojmë?
Sirel: Zgjidh një dhe përpiqu ta mbash qartë në mendje.

Gabriele: Unë mendova një flok dëbore të vogël.
Arianna: Është një flok dëbore!

M.N. Popa: Dua të shoh si do ta zbukurosh pakon me të.
Sirel: Sille në festë. Do t'i gjejmë një vend.

Sirel: Po shkoni në shesh? Shkojmë bashkë.
Tatiana: Këtë e mbaj unë.
M.N. Popa: Dhe unë marr tabakanë.
Gabriele: Atë pe të parën.

Arianna: Janë edhe ata të zbukurimeve!
Lumen: Sonte mblidhemi të gjithë këtu.
Tatiana: Atëherë bëmë mirë që ndihmuam.

Lumen: Tryeza është gati. Na ndihmoni me ngjyrat?
Tatiana: Për Krishtlindje do të zgjidhja të kuqen.
M.N. Popa: Dhe të artën.
Lumen: Le t'i imagjinojmë bashkë.

Arianna: Po arrin deri këtu!
Gabriele: Shikoni dritaret.
Tatiana: Duket sikur i gjithë sheshi po vishet për festë.

M.N. Popa: Ja ngjyra e artë!
Arianna: Gabriele, floku yt i dëborës!
Gabriele: E patë? E gjeti vendin e vet.

Sirel: Ejani, ju kemi ruajtur vendet.
Tatiana: Ç’tryezë e bukur.
Lumen: Gëzuar Krishtlindjet, miq.
Të gjithë: Gëzuar Krishtlindjet!

Arianna: Floku i dëborës mbetet këtu?
Lumen: Sigurisht. Ju e sollët.
M.N. Popa: Atëherë edhe ne po lëmë një copëz Krishtlindjeje.
Tatiana: Eja, Titti. Të përshëndetemi.
Gabriele: Ndalesa tjetër është Noxarium.

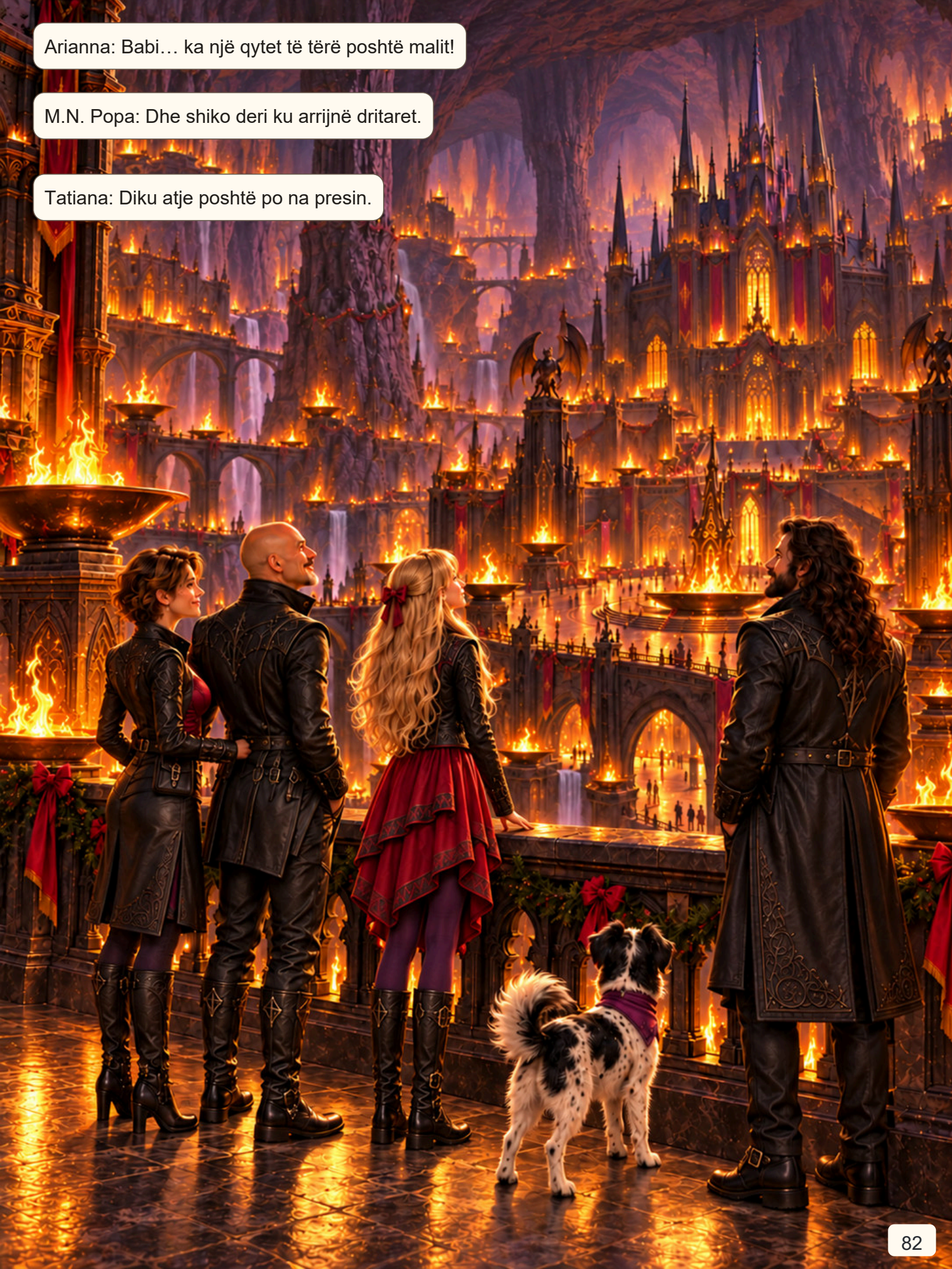
Arianna: Babi… ka një qytet të tërë poshtë malit!
M.N. Popa: Dhe shiko deri ku arrijnë dritaret.
Tatiana: Diku atje poshtë po na presin.

Lucien: Mirë se erdhët në Noxarium. Do t’ju shoqërojmë ne.
Bony: Kam përgatitur një itinerar.
Lucien: Kalon nga të gjitha kuzhinat?
Bony: Pothuajse nga të gjitha.

Veshra: Kujdes, buka është ende e nxehtë.
Gabriele: Do të marrim një për ta ndarë.
M.N. Popa: Për të filluar.

Grimmo: Ma mbani këtë pa lëvizur?
Arianna: T'i vëmë edhe fjongon e kuqe?
M.N. Popa: Mirë kështu?
Grimmo: Atëherë çojeni ju në festë.

Gabriele: Nga këtu lart shihet gjithë tregu.
Mordek: Dhe ndihet aroma kur nxjerrin bukën nga furra.
M.N. Popa: Atë e gjetëm edhe pa u ngjitur.

Velka: Këto shkojnë në sallën e gostisë.
Bony: Itinerari ynë po kthehet në dërgesë.
Tatiana: I çojmë ne.
Lucien: Një dërgesë me shoqëri të mirë.

Arianna: Shiko ata veshë…
Tatiana: Prit. Lëri të afrohen vetë.
M.N. Popa: Titti e ka kuptuar tashmë.

Arianna: Ai do të luajë!
Gabriele: Titti, jemi mysafirë. Nuk mund të mbetesh të jetosh këtu.
M.N. Popa: Mos i jep ide.

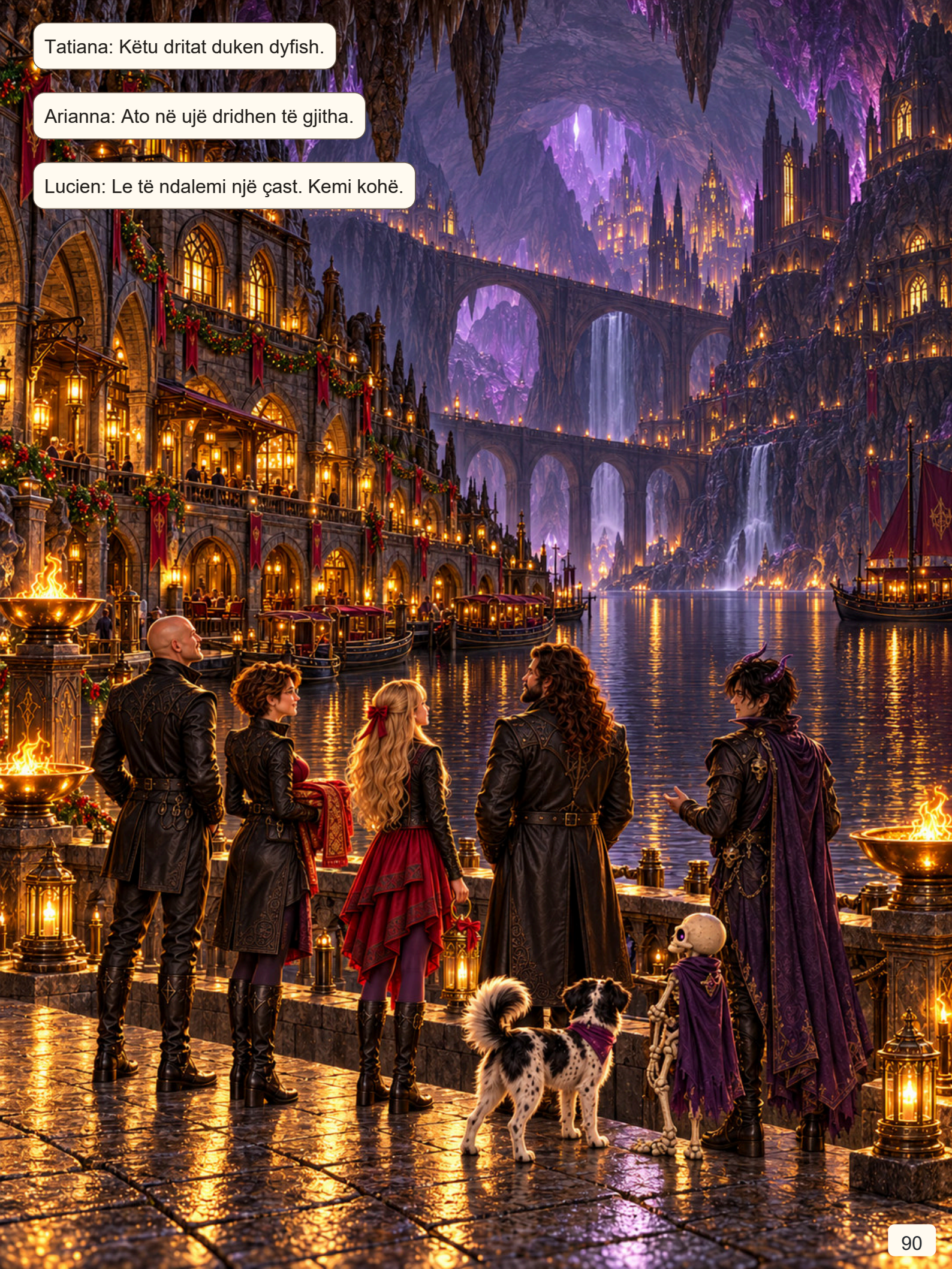
Tatiana: Këtu dritat duken dyfish.
Arianna: Ato në ujë dridhen të gjitha.
Lucien: Le të ndalemi një çast. Kemi kohë.

Bony: U nisëm pak veta.
Gabriele: Tani po mbërrijmë me gjysmën e tregut.
Lucien: Mungon vetëm dikush që të na hapë derën.

Rudrak: Këtë stol ta vëmë këtu?
M.N. Popa: Po u ngjeshëm pak, nxë edhe dy veta.
Tatiana: Atëherë të sjellim edhe dy pjata.

Gabriele: Më the të lija vend për darkën.
M.N. Popa: E lashë. Nuk e dija se duhej kaq shumë.
Tatiana: Ma jep bukën para se të filloni përsëri.

Lucien: Për ata që bënë kaq rrugë për të qenë këtu.
M.N. Popa: Dhe për ata që na ruajtën një vend.
Tatiana: Gëzuar Krishtlindjet.

Arianna: Ta lëmë fenerin ndezur?
Bony: Udhë të mbarë. Dhe përshëndetni Atlantis-in!
Lucien: Sigurisht. Rri bukur aty.
M.N. Popa: Patjetër. Gëzuar Krishtlindjet, miq.

Arianna: Mami, shiko! Deti arrin deri te dera.
M.N. Popa: Shpresoj që dera të mbajë.
Aren: Pas pak do të jeni ju që do ta kaloni.

Aren: Këto janë për ju. Sa kohë t'i mbani, do të mund të merrni frymë dhe të zbrisni me ne në thellësi.
Tatiana: Edhe të flasim?
Aren: Po. Do t'ju mbrojnë edhe nga të ftohtët dhe trysnia.

Arianna: Po marr frymë… Babi, vërtet po marr frymë!
Gabriele: Kurse Titti u nis tashmë.
M.N. Popa: Unë ende po e mbaja frymën.

Tatiana: Ka shtëpi edhe atje lart.
Gabriele: Këtu mund të shkosh te fqinjët duke kaluar mbi çati.
M.N. Popa: Më në fund, një vend pa shkallë për t'u ngjitur.

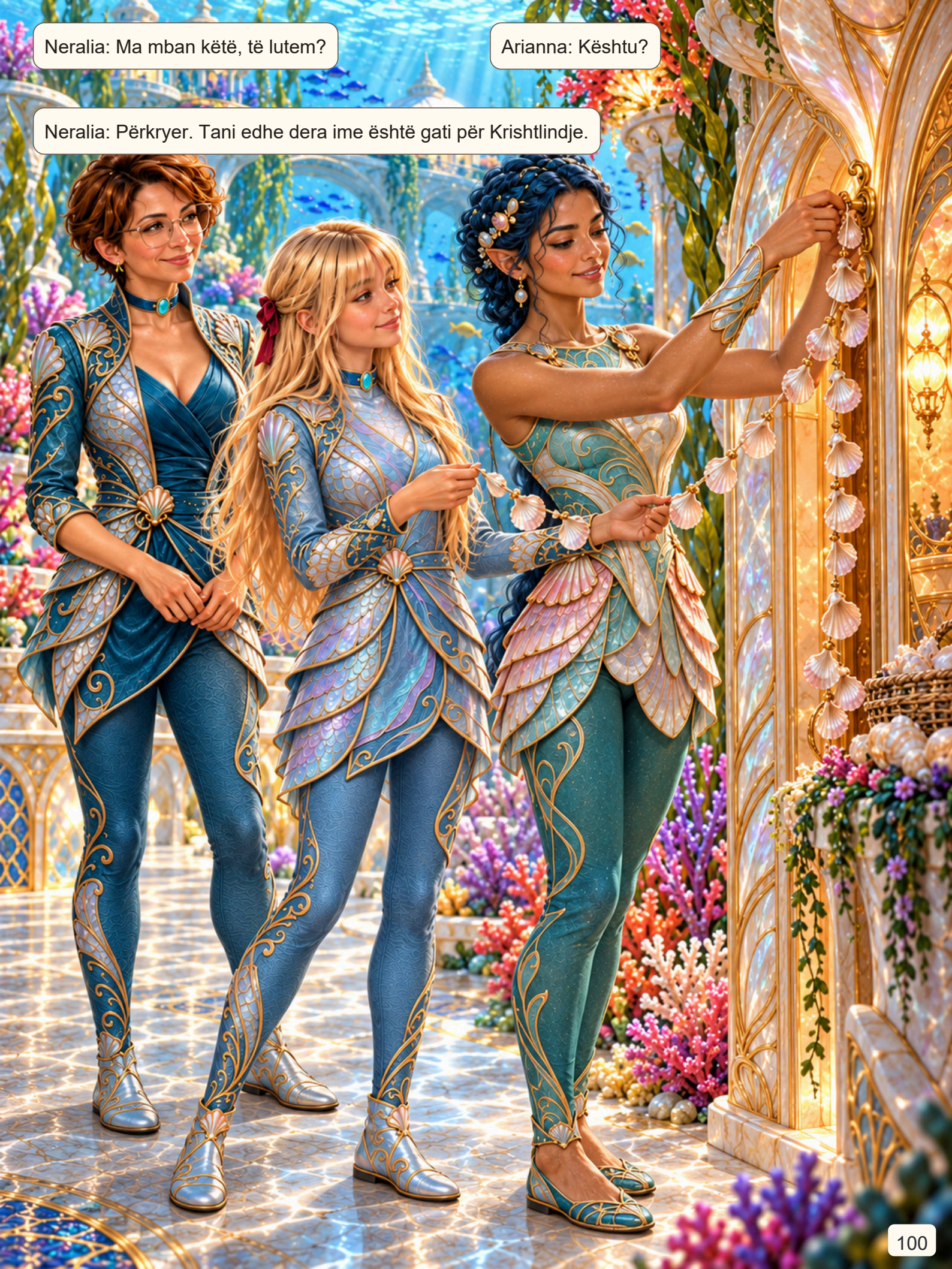
Neralia: Ma mban këtë, të lutem?
Arianna: Kështu?
Neralia: Përkryer. Tani edhe dera ime është gati për Krishtlindje.

Corven: Provojeni ta ktheni nga drita.
Tatiana: Më parë ishte e bardhë… tani është rozë dhe e kaltër.
M.N. Popa: Marrim këtë për sheshin.

Arianna: Titti, ngadalë. Po e bën të fshihet.
M.N. Popa: Ai shkon anash dhe ajo s'di më ku të shikojë.
Gabriele: Për një herë, dikush e bën të ndalet.

Arianna: Duket sikur fluturon.
Talise: Prit këtu. Do të kalojë pranë teje.
Tatiana: Shiko hijen e pendëve të saj në fund të detit.

Gabriele: Nga këtu dielli mezi duket.
Arianna: Por shiko sa drita kemi poshtë.
Aren: Le të ndalemi. Nga ajo tarracë shihen më mirë.

Orel: Po ju prisnim. Gjetët gjë në treg?
Orel: Ejani, nga kjo anë ka ende vend.
Gabriele: Këtë. Ku ta vendosim?

M.N. Popa: Prit… nuk shoh më asgjë.
Arianna: Babi, fjongoja të zgjodhi ty.
Tatiana: Rri pa lëvizur, ta heq unë.

Corven: Fiksoje këtu. Pllakëzat duhet të mund të rrotullohen.
Arianna: Tani e kapin dritën nga çdo anë!
M.N. Popa: Dhe unë po përpiqesha t'i mbaja të gjitha pa lëvizur.

Aren: Gëzuar Krishtlindjet, miqtë e mi.
Tatiana: Gëzuar Krishtlindjet, Atlantis!
M.N. Popa: Edhe atyre lart. Edhe atyre poshtë!
Arianna: Babi, po të përshëndesin të gjithë.

Arianna: Do të më duket e çuditshme të ec përsëri.
M.N. Popa: Do të më mungojë kalimi sipër shkallëve.
Aren: Kur të doni të ktheheni, do t'ju shoqërojmë përsëri.
Tatiana: Mirupafshim, Aren. Mirupafshim, Dely.

Arianna: Më parë nën det… tani mbi re!
M.N. Popa: Mjafton që këtu të mund të ecim.
Kallia: Mirë se erdhët në Olympus. Ejani, ju shoqëroj unë.

M.N. Popa: Sapo mësova të kaloja sipër shkallëve.
Tatiana: Këtu mund të fillosh t'i numërosh përsëri.
Gabriele: Mos ia thuaj. Do të ndalet tek e para.

Tatiana: Ç’aromë buke!
Kallia: Po përgatisin darkën për sheshin.
M.N. Popa: Atëherë paskemi ardhur në kohën e duhur.

Gabriele: I pikturon të gjitha me dorë?
Damon: Gjethe pas gjethjeje.
M.N. Popa: Unë tek e dyta do të kisha bërë një njollë.

Arianna: Mund të afrohem?
Kallia: Po, ngadalë. Lëre të vijë vetë drejt teje.
Tatiana: Shiko, tashmë po të nuhat.

Tatiana: Nga këtu s’shihet as ku mbaron mali.
Kallia: Ejani. Dua t’ju tregoj dikë.
Gabriele: Duket sikur kopshti pluskon.

Arianna: Ka trup luani… dhe sqep shqiponje.
Kallia: Rrini këtu. T'i lëmë hapësirën e vet.
M.N. Popa: Dhe po na shikon të gjithëve.

Arianna: Titti, shiko kush është këtu.
Tatiana: Ngadalë, njihuni me njëri-tjetrin.
M.N. Popa: Ky të paktën s'ka nevojë të ulet për ta parë.

Gabriele: Po e fton të luajë.
Arianna: Titti ka thënë tashmë po.
M.N. Popa: Por pa gara fluturimi, mirë?

Melia: E njihni këtë këngë?
Tatiana: Jo, por të vjen të këndosh.
Melia: Atëherë ejani sonte. E provojmë bashkë.

Kallia: Na ndihmoni me këtë stol?
M.N. Popa: Sa të ftuar prisni?
Damon: Për tani përgatitim disa vende më shumë.

Gabriele: Është tasi që na tregove!
Damon: Po. Tani kaloje pak më tutje.
M.N. Popa: Me gjithë atë bukë, me kënaqësi.

Gabriele: Ejani, këtu ka vend!
Tatiana: Të ngjeshemi pak.
Kallia: Gëzuar Krishtlindjet, miqtë e mi.
Arianna: Gëzuar Krishtlindjet, Olympus!

Arianna: Arritëm vërtet në ndalesën e fundit.
Tatiana: Dhe në çdo tryezë na bënë vend.
M.N. Popa: Por herën tjetër i ftojmë ne.
Kallia: Atëherë na ruani dy vende.

Tatiana: U kthyem në shtëpi.
M.N. Popa: Tani e dimë për kë të ruajmë një vend.

Dhurata vazhdon

Faleminderit familjes sime, që u jep kuptim festave dhe historive që tregoj. Dhe faleminderit ty, që udhëtove me ne.

Të uroj Krishtlindje në të cilat të ndihesh i mirëpritur dhe të gjesh kohë për dikë. Dhe, nëse mundesh, lër një vend edhe për dikë që nuk e pret.

Nëse ky libër të bëri të buzëqeshësh, ndaje lidhjen me një mik: edhe një dhuratë e vogël mund të shkojë larg.

Botimet e disponueshme i gjen në faqen e librit:
valenelya.com/sq/krishtlindjet-qe-bashkojne-botet
Prej aty mund t’i shkarkosh falas dhe të ndash lidhjen.

Gëzuar Krishtlindjet, kudo që të të çojë udhëtimi i ardhshëm.

Kontribute dhe kontakte

Krishtlindjet që bashkojnë botët
© 2026 M.N. Popa · VALENELYA
Botim digjital falas · Shqip

Ideja, universi narrativ, personazhet, zgjedhjet narrative dhe drejtimi krijues: M.N. Popa.

Tekstet dhe dialogët u zhvilluan me ndihmën e ChatGPT, nën drejtimin dhe rishikimin e autorit.

Ilustrimet u realizuan me mjetet e gjenerimit të imazheve të ChatGPT, sipas udhëzimeve dhe referencave të autorit.

Faqosja dhe përgatitja digjitale me ndihmën e ChatGPT dhe Codex.

Përkthimi në shqip dhe përshtatja gjuhësore me ndihmën e ChatGPT dhe Codex.

M.N. Popa është krijuesi i universit narrativ VALENELYA. Në faqe mund të njohësh historitë e tjera dhe të gjesh përmbajtje falas.

Faqja zyrtare: valenelya.com
Faqja e librit: valenelya.com/sq/krishtlindjet-qe-bashkojne-botet
Për t’i shkruar autorit: info@valenelya.com